ÎNTINERIREA LOTURILOR, O PROBLEMĂ VITALĂ, MEREU ACTUALĂ

Continuăm să publicăm opinii și comentarii pe tema întineririi loturilor sportive. În numărul nostru de azi abordăm un aspect pe care îl socotim deosebit de important și anume acela al implicațiilor psiho-pedagogice ale procesului firesc de întinerire ritmică a loturilor sportive, convinși că venim astfel mai ales în sprijinul antrenorilor tineri.

O LEGE OBIECTIVĂ A SPORTULUI DE PERFORMANȚĂ

— de vorbă cu* prof. dr. Mihai EPURAN, *șeful catedrei „Teoria, metodica, psihologia și pedagogia educației fizice și sportului" — de la I.E.F.S.

— Cînd discutăm problema întineririi loturilor sportive se cuvine să facem cîteva precizări fără de care o abordare psiho-pedagogică ar fi mai greu de realizat. V-am ruga, tovarășe profesor, să vă referiți la acestea.

— În primul rînd, consider că trebuie lămurită noțiunea de tinerețe în sport, care capătă altă accepțiune decît în vorbirea curentă. Un sportiv de, să zicem, 22 de ani, este deja „bătrîn" în natație, gimnastică, patinaj, pentru ca în alte discipline, la 26, 28 sau 30 de ani să fie în deplină maturitate sub aspectul realizării performanței maxime.

— Care credeți că sînt principalele argumente în sprijinul pledoariei pentru întinerirea loturilor sportive?

— Practicarea sportului începe, de regulă, foarte timpuriu, ceea ce conduce, în mod firesc, la o maturizare în performanța sportivă la vîrste nu prea înaintate. Apoi, specificul tinereții este sintetizat în elan sporit, entuziasm, nonconformism, căutarea noului, deci caracteristicile vîrstei adolescenței și tinereții. În acest context, pentru realizarea performanței prezența tinerilor în grupul sportiv este firească, necesară; este, aș putea spune, obligatorie. Tinerii vor mai mult, au aspirații situate la cote mai ridicate. De aici decurg condițiile pedagogice favorizante: dragoste de muncă, dăruire în antrenamente, acceptarea eforturilor mari și maximale, tendința de a rupe barierele obișnuințelor.

— Deci, sub raportul motivației?...

— Foarte afectivă. Sportivul tînăr nu are alte motivații, de nici un fel, ceea ce constituie elementul dinamic. Tînărul face sport pentru că-l pasionează pur și simplu.

— Deci, considerați procesul de întinerire foarte necesar...

— Nu încape îndoială. Necesitatea acestui proces este reclamată și de faptul că o parte din „bătrîni" sînt rutinieri, au atins limita de competență; pentru ei nu mai există nou, cel mult păstrarea condiției prezente; deci, sub raport obiectiv se remarcă o acceptare mai greoaie a noului; ei au un grad sporit de comoditate, obișnuințe și tabieturi greu de schimbat. Sub raport subiectiv, despărțirea de activitatea depusă este greu suportată, îi afectează, îi se pare că nu mai primesc aceeași considerație. Și toate acestea îi determină pe „bătrîni" să reziste înnoirii și, din păcate, sînt și dintre aceia care se opun infuziei de tineret. La polul opus, cel mai frecvent, sportivii aflați în deplină maturitate sportivă, în culmea performanței, se îngrijesc de creșterea tinerilor chemați să-i înlocuiască nu peste multă vreme.

— Ce rol are antrenorul în acest proces?

— Rolul hotărîtor! De atitudinea lui depinde organizarea și conducerea activității sportive. El

Ancheta Sportul

creează climatul de muncă, sprijină sau împiedică promovarea tinerilor. De el depinde atitudinea „titularilor" față de „viitori", dacă-i dă pe tineri în grija celor mai experimentați sau dacă asistă pasiv la ceea ce se întîmplă în cadrul acestui furtunos proces. Pasivitatea antrenorului este sinonimă cu condamnarea actului în sine. Să fim însă bine înțeleși: întinerirea loturilor sportive nu înseamnă restructurare, nu este o înlocuire totală a „bătrînilor"; o echipă bună se formează în cîțiva ani; un stil, o anumită mentalitate pozitivă, concepția despre activitatea echipei are nevoie și de tradiție, de valorificarea deplină a experienței bune a trecutului. Tinerii au nevoie de exemple concrete, nu abstracte; deci, sportivii valoroși trebuie să-i ajute pe tineri, în special în sporturile pe echipă. Din acest punct de vedere trebuie să recunoaștem că, nu de puține ori, antrenorului îi este greu să accelereze procesul de întinerire. Subiectiv, și el este obișnuit cu sportivii vechi, îi cunoaște mai bine. De aici decurge o relativă siguranță în comportarea și performanța „bătrînilor". Prezența tinerilor implică un anume risc. Dacă însă n-am educat la timp la antrenori asumarea riscului, trebuie, de urgență, să-i înnoim în concepție. Este adevărat, riscul și consecințele lui nu depind numai de tine și trebuie ținut seamă și de faptul că orice măsură pedagogică, bine intenționată, poate fi, uneori, nu cel mai bine apreciată în obținerea performanței.

— Și atunci, ce are de făcut antrenorul?

— Întinerirea loturilor sportive este o muncă grea, de răspundere, în activitatea pedagogică a antrenorului. Tînărul sportiv trebuie cunoscut, ajutat să se dezvolte. Dacă este un super-talent, se remarcă singur, iar dacă nu, atunci antrenorul trebuie să-i favorizeze ajungerea la culmi, să-l formeze ca om pentru a avea și satisfacții familiale, școlare și în producție, nu numai sportive. Desigur, munca antrenorului cu sportivul nou este mai dificilă și, implicit, răspunderea mai mare. Elementul de risc de care vorbeam nu apare decît cînd nu sînt cunoscuți suficient oamenii. De aceea, este recomandabil ca antrenorii primelor echipe (de seniori) să petreacă mai mult timp în cadrul echipelor de copii, pitici și juniori pentru a realiza o cunoaștere mai bună, sub toate aspectele, a celor cu care vor lucra în viitor.

— Vom avea, deci, loturi sportive tot mai tinere?

— Statisticile efectuate după marile competiții sportive mondiale și în special după Jocurile Olimpice scot în evidență, între altele, scăderea vertiginoasă a vîrstei performerilor. De aici, singura concluzie: **întinerirea loturilor sportive este o lege obiectivă a sportului.** Atenție, însă! Trebuie păstrat nucleul de bază al echipei, pe care, cu grijă, trebuie altoit tineretul. Sportivul tînăr trebuie să „intre" în spiritul echipei, în tradițiile acesteia, să folosească la maximum experiența ei pozitivă.

Mihail VESA

MOMENTUL PROMOVĂRII

Promovarea tineretului este o problemă complexă, continuă, a sportului de performanță. De modul în care este realizată depinde progresul echipei și, nu în ultimă instanță, chiar al ramurii sportive respective. Să trecem în revistă cîteva din condițiile care pot asigura succesul acestei atît de importante acțiuni.

Întinerirea unei formații asigură acesteia vigoare, ambiția de a urca pe treptele ierarhiei, un potențial de luptă crescut. **Tînărul aspirant la promovare trebuie să fie bine pregătit, talentat, sîrguincios,** să dovedească antrenorului că nutrește această ambiție, că și-a format un țel din promovarea în prima formație. **Tehnicianul are datoria să aleagă momentul cel mai potrivit al promovării,** adică să creeze premisele reușitei. Astfel, tînărul nu va fi introdus în echipă în situațiile limită (disperate), cînd totul este pierdut și înfrîngerea iminentă poate împieta asupra viitorului lui, așa cum s-a făcut, de pildă, la C.M. de handbal feminin din 1975 cu Georgeta Lăcustă. O mare atenție trebuie acordată — tot în ceea ce privește momentul promovării — formei sportive în care se află tînărul. Trebuie așteptat momentul de vîrf, care să-i dea încredere lui și coechipierilor asupra viitorului. Desigur, o condiție **sine qua non** este și aceea a pregătirii intrării în echipă prin acomodarea celui ce urmează a fi introdus cu coechipierii, prin pregătirea titularilor asupra necesității adoptării noului venit.

Promovarea — este știut — se face ritmic. Nu trebuie așteptat pînă cînd o întreagă garnitură se dovedește uzată psihic și fizic, incapabilă să mai facă față cerințelor. Schimbarea totală duce la scăderea randamentului, a performanței, or promovarea urmărește asigurarea progresului. Tînărul promovat trebuie să se dovedească aproape (foarte aproape!) de nivelul celui pe care-l înlocuiește, vigoarea și ambiția sa urmînd să suplinească — pentru moment — experiența celui care părăsește arena. **Întinerirea nu poate și nu trebuie să fie făcută numai de dragul scăderii medii de vîrstă a echipei.** Un astfel de mod de a privi lucrurile este formal și dăunător, nu servește nici celui introdus forțat în echipă, nici climatului general.

Fără îndoială, chiar un început fericit poate fi urmat de momente dificile pentru cel promovat și — implicit — pentru echipă. De măiestria antrenorului, de modul cum știe el să-l ferească pe tînăr de înhibare, iar pe coechipieri de pericolul de a arunca asupra lui toată vina depinde reușita „grefei". Momentul trebuie folosit pentru a învăța și el și ceilalți, greșeala trebuie disecată pentru a i se cunoaște cauzele și pentru a se stabili căile de îndreptare.

Evident, operațiunea de promovare a noilor talente, de întinerire a echipelor este dificilă, de mare responsabilitate. **Clubul, secția și — în primul rînd — antrenorul au obligația să contribuie efectiv și permanent la pregătirea, creșterea și promovarea tinerelor talente, la crearea pepinierelor proprii care să dea garanția succesiunii ritmice, armonioase, a generațiilor.**

Hristache NAUM

La C. M. universitar de handbal masculin

APĂRAREA AVANSATĂ — PUNCTUL FORTE AL LAUREATELOR

Cea de a VII-a ediție a Campionatului mondial universitar de handbal masculin, încheiată duminică la Varșovia cu a treia victorie consecutivă a reprezentativei studențești a României, a oferit atît tehnicienilor, cît și ziariștilor numeroase teme de dezbatere.

După opinia noastră, C.M. universitar a făcut să se simtă, în primul rînd, o nouă orientare în privința jocului în apărare.

Concret, majoritatea formațiilor au practicat o apărare foarte avansată, deosebit de mobilă și de agresivă, o apărare care se apropie mult de „pressingul" din baschet și în care fiecare apărător în parte nu lasă atacantului din fața sa decît foarte puține posibilități de a arunca la poartă de la distanță. Acest lucru a determinat o evidentă scădere a numărului de goluri înscrise de interi, mai ales cînd aceștia s-au bazat numai pe forța lor de șut și nu au știut să folosească depășirile sau să solicite ajutorul coechipierilor de pe semicerc. Apărările au fost atît de avansate, încît deseori întreaga echipă se găsea dincolo de 9 m. Deci și apărătorii marginali, care au renunțat, la rîndul lor, la vechea tactică de a sta „lipiți" de semicerc, au ieșit mult în întîmpinarea adversarului cu mingea.

O mostră a apărării avansate practicată și de echipa României: Drăgăniță *a ajuns din extremă pînă în fața interului* Koziel, *în vreme ce* Mironiuc *va bloca cu precizie șutul expediat de jucătorul polonez.*
Foto: Mieczyslaw SWIDERSKI „Przeglad Sportowy"

Adepte ale acestei concepții au fost, în special, echipele **României, Iugoslaviei** și **Poloniei,** clasarea pe primele locuri dovedind că noua tactică defensivă este rodnică.

La polul opus s-a situat echipa **U.R.S.S.,** care, bazîndu-se pe talia foarte ridicată a apărătorilor săi centrali, și-a menținut ideea apărării în zonă 6 în linie, întocmai ca la Montreal. Cu două înfrîngeri (în fața Iugoslaviei și Poloniei), handbaliștii sovietici s-au clasat în final pe un surprinzător loc IV în ierarhia mondială universitară. Ne întărește convingerea că echipa U.R.S.S. a plătit tribut tacticii de apărare, faptul că atacul său a fost foarte productiv, extremul Valeri Bogdan ocupînd locul II în clasamentul golgeterilor, iar Nikolai Cigariev, Valentin Dovnia și Oleg Gaghin numărîndu-se și ei printre cei mai eficienți jucători.

Să ne oprim acum la reprezentativa României și la jocul practicat de ea în apărare. Încă din prima partidă, susținută în grupa de la Tarnow cu echipa Japoniei, s-a apelat la „pressing", mai ales că handbaliștii niponi își reconsideraseră mult concepția de joc, dînd prioritate aruncărilor de la distanță, viteza lor de execuție nepermițînd apărătorilor timpul efectiv de blocare a mingii dacă aceștia din urmă ar fi stat pe semicerc. Echipa României s-a descurcat bine în fața echipei Japoniei, deși diferența mică de scor realizată în final (24—19) ne-ar putea contrazice. Să nu uităm, însă, că în această partidă **Mironiuc** a evoluat foarte puțin, neînscriind nici un gol, el fiind păstrat pentru jocurile decisive.

Partidele susținute cu Tunisia, Belgia, Polonia și Iugoslavia au conferit apărătorilor noștri o siguranță din ce în ce mai mare, dovadă fiind că în ambele întîlniri decisive — cu Polonia și Iugoslavia — scorul ajunsese să ia proporții, fiind favorabil echipei noastre cu cîte 6—7 goluri.

Meritele antrenorilor emeriți **Eugen Trofin** și **Nicolae Nedef** sînt deosebite, mai ales că echipa universitară a dispus de un timp relativ scurt de pregătire, în care noua concepție defensivă a fost, însă, temeinic însușită de jucători. Spre exemplu, cea mai mare problemă care se ridica înaintea jocului din grupă, cu echipa Poloniei, era anihilarea extremului dreapta **Brzozowski,** un jucător de mare viteză și mare forță, care stăpînea excelent atît depășirea, cît și aruncarea din săritură. Alți tehnicieni s-ar fi gîndit să așeze în fața lui Brzozowski un jucător la fel de rapid și de puternic, dar antrenorii noștri au apelat la **Mircea Ștef,** un apărător care gîndește mult, care are o mare experiență și care dispune de un bogat bagaj tehnico-tactic defensiv. Rezultatul? Brzozowski, care marcase pînă atunci cîte 7—8 goluri în fiecare meci, nu a reușit să puncteze decît de două ori în partida cu echipa României, un gol fiind realizat pe contraatac!

Travaliul depus de **Radu Voina** în centrul apărării, atenția și mobilitatea dovedite de **Werner Stöckl, Cezar Drăgăniță, Mihai Mironiuc** și **Mircea Grabovschi** au cîntărit foarte mult în balanța acestui nou succes al handbalului românesc. Apărarea avansată a facilitat și sarcinile portarilor, iar marcajul la intercepție a fost mai rodnic ca niciodată.

În fine, vom sublinia două lucruri privind activitatea viitoare: cel dintîi se referă la **necesitatea permanentei îmbunătățiri a pregătirii fizice generale și specifice a jucătorilor,** care, în condițiile apărării avansate, **sînt obligați să-și dubleze eforturile;** în al doilea rînd, se impune **o cît mai multilaterală pregătire a atacanților și în special a interilor care,** în fața unei apărări „pressing" **trebuie să dispună de o excelentă tehnică individuală, să cunoască la perfecție mijloacele de depășire și depășirea propriu-zisă, precum și „blocajul-plecare",** armă tehnico-tactică din ce în ce mai folosită.

Horia ALEXANDRESCU

VICTORIILE FULGERĂTOARE

Bune și sănătoase sînt și victoriile astea fulgerătoare. Te fac bine la inimă și nu o dată mai puțin schematic. Oricum, nu ne prind rău și a clipi în fața lor, repede și copilărește, ca la poveștile frumoase, ne face ochii frumoși. În cosmetica feminină populară, se zice că lacrimile fac bine tenului. Cunosc o disciplină sportivă mai ales bărbătească unde ideea se aplică nu o dată! Mai ales în reveniri, se plînge sănătos, de parcă toți acei bărbați ar vrea să aibă măcar obrajii catifelați. Obsedat tocmai de această disciplină, mi-am zis, citind în urmă cu o săptămînă ce s-a întîmplat la volei în tur, că lacrimile acelea sînt epidemice. În bună logică fotbalistică, de unde să refaci un 0—3 la volei? Dar de cîte ori — ca în romanțe — nu ne-am jurat să nu ne mai lăsăm copleșiți de logica fotbalistică și să n-o mai considerăm suverană în sport? Totuși, duminică, am deschis televizorul cu spaima în sîn. Schemele fotbalului sînt afurisite. Era vorba de refăcut un 1—3. De cînd n-am mai auzit, la noi, de un 3—0 în replică la un 1—3? În 65 de minute l-am văzut cu ochii mei, de-a trebuit să se umple un „gol" în program pînă la 17,40... Am văzut „Fantezie în iarnă", completare la volei! Steaua a învins prea repede, mult mai repede decît era planificat în programul de televiziune! Nu vezi în fiecare zi minuni de astea, s-o recunoaștem... Steaua a învins ca-n poveștile alea din pagina externă, cînd pui semn de exclamație după o ispravă a lui Derby County, Juve sau Bayern, diavolul îndemnîndu-mă să nu ies din comparațiile astea cu fotbalul blestemat. Poate că polonezii au „prins" într-adevăr o zi proastă, dar aici sînt de spus două idei: „ziua proastă" era a unei echipe evident bune, căci nu toate „zilele proaste" se aseamănă și au aceeași valoare; în al doilea rînd, e foarte bine că la ziua proastă a unor polonezi de soi (atenție, campioni mondiali și olimpici, polonezii n-au nici o echipă calificată în turneele finale europene!) — Steaua a răspuns cu o zi excepțională. Să mai fie și așa! De prea multe ori am văzut echipe de-ale noastre prinzînd, prea politicoase, zile și mai proaste decît ale adversarelor...

TELE cronica

Acum, firește, toată lumea are grijă să nu amețească de atîtea fulgere și tunete de aplauze. Fiecare stuchește în sin a deochi și-și mușcă limba să nu spună vorbă mare și prea optimistă. Mai ales noi, sufletiștii voleiului românesc, cei care am căzut la multe dureri venind de departe, de pe mari înălțimi, ne măsurăm cuvintele și preferăm să ne aducem aminte cum am răgușit, în urmă cu două decenii, purtîndu-i pe umeri pe Aurică Drăgan, Marcel Rusescu, Ponova, Plocon... Să fie băieții aceștia din jurul lui Oros, Schreiber și Udișteanu ca „tații" lor? Să fie Manole, Macavei, Chifu noii „maeștri cîntăreți"? Inima ne îndeamnă să..., mintea ne șoptește că... Oricum, în materie de victorii fulgerătoare, cred că se poate trage puțin cu coada ochiului și la galezii rugbyști. Pînă la declanșarea fulgerului lor a durat aproape o oră — cam cît i-a trebuit lui Dinamo s-o elimine pe S. C. Leipzig. Echipa n-a „murit" din această cauză; nu scrie nicăieri că marile echipe trebuie să învingă ușor, de la bun început, în meciurile unde-s mari favorite. Nu scrie nicăieri, dar iar cunosc cazuri cînd „meciul s-a pierdut fiindcă în prima repriză nu ne-a mers jocul..." S-a plîns mult pe schema asta. Galezii n-au plîns, n-au spus nici „pis", i-au suportat pe irlandezi — în „zi bună" timp de o oră — s-au suportat pe ei înșiși și s-au corectat din mers. Marile echipe sînt cele care-și revin din mers, nu din plîns. N-am văzut nici un galez în panică, speriat de 0—6, luîndu-se de păr pentru o pasă strîmbă. Din minutul 60, pasele au început să meargă fără greș. Bennet a „lucrat" pe lîngă grămezi ca un geniu, eseul lui Davies din pasa lui a fost exact fulgerul care trebuia pentru ca Gibbson să se predea și meciul, de la 0—6, să se încheie la 25—9... Dar nu voi pune punct fără a-l cinta pe acest Gibbson care la 38 de ani a „indispus" o oră, o echipă de superclasă. „Și la ce a ajutat?" pot întreba tinerii cinici. În 5 minute s-a dus naibii toată munca lui de o oră... O, copii ai soarelui cu dinți, copii prostuți, nu înțelegeți că superioritatea lui constă tocmai în absența acestei întrebări și a acestor socoteli?

BELPHEGOR

ȘCOALA SPORTIVĂ DIN BUZĂU LA 20 DE ANI DE EXISTENȚĂ

În acest an, Școala sportivă din Buzău împlinește 20 de ani de existență. Un scurt bilanț: de la o secție cu două grupe și un singur profesor, în 1957 (anul înființării), s-a ajuns în prezent la 8 secții (tenis de masă, gimnastică, atletism, handbal, volei, rugby, fotbal, lupte) și 15 cadre didactice care conduc cele 42 grupe de elevi sportivi.

Trecînd în revistă cîteva din succesele și satisfacțiile muncii depuse de profesorii și de elevii lor, evidențiem primul succes înregistrat în 1963, cînd echipa de volei băieți, antrenată de prof. Adrian Ionescu, *a cucerit titlul de campioană națională de juniori. Au urmat titlurile de campioni la handbal fete (prof.* Ion Balea) — *1964 și handbal băieți (prof.* Constantin Căpățînă) — *1965 și 1966. În această perioadă, echipele buzoiene au obținut și alte succese, crescînd totodată și un mare număr de jucători și jucătoare, portarul* Cornel Penu *fiind exemplul cel mai elocvent.*

O disciplină care s-a afirmat pe parcursul acestor ani a fost tenisul de masă (antrenor Emilian Băcioiu). *În 1971, Școala sportivă Buzău a obținut mai multe titluri de campioni naționali la juniori și la copii. Sportivii crescuți aici alcătuiesc, în momentul de față, divizionarele A ale clubului Gloria, mulți dintre ei fiind componenți ai loturilor de juniori, tineret și seniori (Cristinel Romanescu, Dănuț Badea, Tamara Savu, Simona Petrescu, Lorena Mihai, Beatrice Popa și alții).*

Ultimii doi ani au adus mari satisfacții și secției de atletism. Antrenorii Gică Tudorie, Augustin Hîrjoi *și* Al. Medvediuc *au reușit să aducă și primele titluri de campioni republicani de juniori prin* Cornelia Radu *(200 m),* Carmen Ușatenco *(600 m),* Toma Bănișor *(5 000 m),* Manole Alexandru *(5 km marș), aceștia fiind selecționați și în loturile naționale de juniori. Lucruri frumoase se pot spune și despre secția de rugby care, în cei doi ani de la înființare, a dat mai mulți titulari divizionarei A,* Gloria.

Gimnastica a devenit din ce în ce mai îndrăgită în cadrul Școlii sportive, datorită inimoșilor animatori prof. Camelia Ionescu *— directoarea școlii,* Lucian Mazilu *și* Corneliu Goreac *— care au făcut ca acest sport să-și intre în drepturi. Edificator este succesul elevei* Carmen Păcuraru *la finalele „Cupei României" de la Cluj-Napoca. Nu putem vorbi despre performanțe fără a arăta că și din cadrul secției de fotbal s-au desprins cîțiva jucători care au ajuns în primul eșalon. Este vorba de* Gabriel Zahiu *(Steaua),* Leonida Nedelcu *(U.T.A.) și alții.*

În acești 20 de ani, Școala sportivă a fost înzestrată și cu o bogată bază materială. Cu sprijinul organelor locale, școala a fost dotată cu o frumoasă sală polivalentă, care oferă elevilor condiții optime pentru pregătire, cu 4 terenuri în aer liber pentru handbal, volei, baschet, rugby etc, cu echipament suficient, cu aparate și materiale sportive.

În vederea acestui jubileu, conducerea școlii și-a prevăzut în program cîteva întreceri omagiale la gimnastică, atletism, handbal, volei, la care — așa cum ne spunea directoarea Camelia Ionescu *— vor fi invitați și elevi din alte școli sportive din țară.*

D. SOARE, coresp.

AZI, LA PATINOARUL „23 AUGUST"

MECIUL STEAUA — DINAMO ÎNCHEIE RUNDA BUCUREȘTEANĂ A DIVIZIEI A LA HOCHEI

Jocurile de hochei din cadrul primei și celei de a doua serii a Diviziei A au fost în acest început de an mai echilibrate și mai animate ca oricînd, surprinzele ținîndu-se lanț și făcînd să crească interesul iubitorilor sportului față de aceste întreceri. La București, Miercurea Ciuc sau la Ploiești, în aceste zile de ianuarie, meciurile de hochei au fost în mijlocul atenției opiniei publice sportive. Dîrzenia disputei a depășit însă uneori limitele admise de regulament, motiv pentru care pe foile de arbitraj s-au înregistrat numeroase eliminări, dintre care unele pe 10 minute și altele definitive.

Hotărîtă să curme din rădăcină aceste abateri, Comisia de disciplină a F.R.H. a intervenit prompt și în urma unei analize, efectuată în prezența celor vinovați a dictat primele pedepse: **Andrei Tarcsi** (Tîrnava Odorhei) suspendat 10 etape! **Ladislau Dezsi** (Tîrnava Odorhei) — 7 etape, **Gh. Justinian** (Steaua) — 2 etape, antrenorul **Zoltan Czaka** (Steaua) — avertisment.

O parte din vină pentru faptul că s-a ajuns la această situație o au și unii arbitri, care ar fi trebuit să intervină mai prompt și mai decis în sancționarea abaterilor. Să sperăm însă că azi, cînd au loc partidele ultimei etape a turului V și cînd este programat un meci de tradiție în hocheiul nostru: STEAUA — DINAMO, cei prezenți vor avea prilejul să asiste la o confruntare ce se va bucura de toate atributele hocheiului modern: rapiditate, forță, joc combinativ, multe faze palpitante.

CLASAMENT

1. Steaua	14	13	0	1	139— 36	26
2. S.C. M. C.	14	7	1	6	69— 79	15
3. Din. Buc.	14	6	1	7	79— 66	13
4. Dun. Gal.	14	1	0	13	28—134	2

PROGRAMUL DE AZI
(ultima etapă)

ORA 16: S.C. Miercurea Ciuc — Dunărea Galați (arbitri Fl. Gubernu și Anton Biro)
ORA 18,30: Steaua — Dinamo (arbitri O. Barbu și G. Tașnadi)

REZULTATE SCONTATE ÎN SERIA A II-a A DIVIZIEI A LA HOCHEI

PLOIEȘTI, 20 (prin telefon). Tribunele patinoarului artificial din localitate au fost joi după-amiază ceva mai pline, mulți amatori de sport ploieșteni dorind să asiste la disputele din cadrul seriei secunde a Diviziei A la hochei pe gheață. În această etapă, rezultatele înregistrate au fost cele scontate:

Sportul studențesc A.S.E. — Tîrnava Odorhei 13—0 (4—0, 4—0, 5—0). Meci la discreția bucureștenilor, care au cîștigat prin golurile înscrise de **Ciobanu 3, Fl. Sgincă 2, Constantinescu 2, Paraschiv, Mantea, Steinberg, Boldescu, Bișu și Moiș. Agronomia Cluj-Napoca — Avîntul Gheorghieni 11—2 (2—0, 6—1, 3—1).**

La capătul unei partide mai animate doar în prima și în ultima repriză clujenii, în evidentă revenire, au cîștigat pe merit. Au înscris: **Györgypall 3, Baka 3, Albert 2, Magyari, Solomon, Gall** — Agronomia, **György 2** — Avîntul.

Unirea Sf. Gheorghe — Liceul nr. 1 Miercurea Ciuc 10—1 (3—0, 0—1, 7—0).

Superiori fizic, hocheiștii din Sf. Gheorghe s-au impus net în ultima repriză. Au marcat: **Kedves 3, Lukacs 2, Todor 2, Csedő 2, Kemenessy** — Unirea, **Todor II** — Liceul nr. 1.

Ion CORNEA-coresp.

La ora pregătirilor pentru noul sezon rugbystic

„POLI" IAȘI VREA SĂ CONFIRME...

Politehnica Iași a fost, indubitabil, revelația toamnei rugbystice. Mai întîi, ea a obținut — pentru multă lume, surprinzător — dreptul de a juca în turneul „de elită", într-o grupă preliminară în care evolua și întîia campioană a provinciei, **Universitatea Timișoara.** După primele patru partide ale turului, în faza finală, echipa la cîrma căreia se află antrenorul emerit **Titi Ionescu** a întrecut toate așteptările, terminînd pe locul al doilea în clasament! Performanța este cu atît mai relevantă cu cît **Politehnica** a susținut toate aceste patru jocuri în condiții de deplasare: unul la **București** (cu **Steaua**), celelalte trei la... **Tecuci** și **Birlad.** Faptul a fost determinat de unele incidente la meciul (din serie) cu Universitatea, care au dus la suspendarea propriului teren (atenție deci la disciplină și organizare!). Să mai amintim că unii jucători au fost chemați la loturi reprezentative — e cazul lui **Bucan** (un pilier în care se pun mari speranțe), **Ciobanu, Pătrăhău, Paraschivescu, Benedek** —, că nu au lipsit indisponibilitățile și vom avea o imagine aproape completă a unei frumoase comportări. Remarcăm, totodată, buna colaborare cu Sc. sp. Unirea, adevărat furnizor de talente pentru Politehnica.

Antrenorul și studenții rugbyști ai Moldovei vor ca în primăvară să arate că rezultatele nu au fost întîmplătoare. Ei prepară noul sezon începînd din 5 ianuarie. După cîteva antrenamente „introductive" s-a trecut la ședințe zilnice de pregătire, cu accent pe acumulările fizice generale. Printre altele, jucătorii ieșeni au de ridicat, fiecare, cîte 40.000 kilograme haltere în această perioadă. La începutul lui februarie Politehnica va pleca la Lublin, în Polonia, la invitația echipei locale, cu care va susține cîteva partide.

„Poli" și-a propus clasarea între primele șase divizionare A. **„După cum arată clasamentul la ora actuală** — glumea **Titi Ionescu,** fostul mijlocaș la grămadă de excepție al rugbyului românesc, actualul antrenor al ieșenilor — **obiectivul a fost... depășit. Numai de ar sta ierarhia aceasta în loc! Oricum, îmi place echilibrul valoric care există acum între compartimente. Nu sînt chiar atît de entuziast însă încît să nu văd că în lupta pentru titlu marile candidate sînt... alte echipe. Dar ele vor „trece" și pe la Iași! Dacă mi-e îngăduit un pronostic, voi afirma că Steaua are cele mai mari șanse de a ieși campioană".**

Geo RAEȚCHI

ACTUALITĂȚI PUGILISTICE

PREGĂTIRILE BOXERILOR DE LA VOINȚA

În stațiunea Tușnad Băi, s-au aflat cîteva zile și boxerii clubului bucureștean **Voința.** Sub conducerea antrenorului **Mihai Nicolau** ei au făcut zilnic intense antrenamente specifice și și-au asigurat o bună pregătire fizică generală. După cum ne declara antrenorul Nicolau în noul an competițional, primele obiective ale elevilor săi sînt campionatul republican de juniori și turneele pe categorii de greutate la seniori. La această din urmă competiție, fostul campion republican **Ștefan Băiatu** ne asigura că va face tot posibilul să ocupe primul loc și să intre iar în vederile selecționerilor lotului național.

„CUPA 16 FEBRUARIE"

Prima reuniune pugilistică a anului, în Capitală, contînd pentru „Cupa 16 Februarie", a avut loc duminică dimineața, în sala clubului „Grivița roșie". Numeroșii spectatori prezenți în jurul ringului au asistat la cîteva partide bune din punct de vedere tehnic. În cele mai interesante întîlniri s-au înregistrat următoarele rezultate: **V. Duchin** (Spartac) b. p. D. Birou (Gr. roșie), **S. Licurici** (URBIS) b. p. I. Berindei (Olimpia), **I. Gruescu** (Olimpia) b. p. S. Coman (Dinamo), **Șt. Ștefan** (Energia) b. p. Fl. Stan (Dinamo) și **A. Lăcătuș** (Gr. roșie) b. p. I. Enache (Spartac).

D. DIACONESCU, coresp.